

Arrest

nr. 104 813 van 11 juni 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat E. STESENS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u de Iraakse nationaliteit bezitten, van Koerdische origine zijn en afkomstig zijn van de stad Qweer in de provincie Mosul (Centraal-Irak).

U verklaarde nooit politiek actief te zijn geweest en kende geen problemen met de Iraakse overheid. U zou in de garage van uw vader in Qweer hebben gewerkt. Tussen januari en april 2005 zouden u en uw vader in de garage kleine herstellingswerken hebben uitgevoerd aan voertuigen van Amerikanen. Tengevolge hiervan zou u problemen hebben gekregen. Op 28 maart 2005 zouden jullie een dreigbrief hebben ontvangen waarin stond dat jullie moesten stoppen met het herstellen van auto's voor de Amerikanen. Uw vader zou hierop naar de politie van Qweer zijn gestapt en hen de dreigbrief hebben overhandigd. Na dit voorval zouden jullie enkele dagen politiebescherming hebben gekregen. Korte tijd later, op 4 april 2005, zou er voor jullie winkel een bermbom tot ontploffing zijn gebracht. Op

het moment van de ontploffing zou u samen met uw vader en twee jonge helpers in de garage aanwezig zijn geweest. Uw vader zou op slag dood zijn geweest. U en jullie twee helpers zouden gewond zijn geraakt. U verklaarde dat ook enkele andere winkels in de buurt van jullie garage beschadigd waren tengevolge de explosie. De politie en de Amerikanen zouden ter plaatse zijn gekomen en jullie naar het ziekenhuis hebben overgebracht. U zou zwaar gewond zijn geweest aan uw benen. U verklaarde ondervraagd te zijn door de politie die belofde een onderzoek naar de daders op te starten. Op 5 april 2005 zou u uit Irak zijn vertrokken en naar Turkije zijn gevlucht. U zou ongeveer een jaar in Istanbul in een flat van een smokkelaar hebben verbleven omdat u moest revalideren. Op 25 mei 2006 zou u Istanbul hebben verlaten. U zou op 1 juni 2006 in België zijn aangekomen.

Op 1 juni 2006 vroeg u een eerste keer asiel aan in België. Op 12 december 2007 besliste het Commissariaat-generaal (CGVS) u de vluchtelingenstatus en de status van subsidiaire bescherming te weigeren omdat u zich niet aanmeldde voor het gehoor dat voorzien was op 21 november 2007 op het CGVS.

Op 1 oktober 2009 diende u een tweede asielaanvraag in in België. Het Commissariaat-generaal heeft u op 21 april 2010 de subsidiaire bescherming toegekend, dit omwille van de algemene situatie in uw regio van herkomst.

Op 14 december 2011 werd u door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel veroordeeld wegens feiten van mensensmokkel.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u, niettegenstaande u op 21 april 2010 de subsidiaire bescherming kreeg toegekend, heden dient te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Immers, er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel van 14 december 2011. Dit vonnis toont aan dat u omwille van mensensmokkel tot een celstraf van drie jaar werd veroordeeld.

Uit het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u in de periode 2006-2009 in een gevangenis in Frankrijk zat. U zegt dat u er 34 of 35 maanden in de cel zat, maar u beweert niet te weten waarvoor u in Frankrijk veroordeeld werd (CGVS, p.2), wat uiteraard geheel ongeloofwaardig is. In 2009 verklaarde u bovendien nog dat u er in Frankrijk van verdacht werd een smokkelaar te zijn (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, 19/10/2009, punt 36). U verklaart heden dat u er tot een celstraf van vier jaar veroordeeld werd. Dat u ook al in Frankrijk werd veroordeeld voor het plegen van een ernstig misdrijf, is een belangrijke vaststelling.

Artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet stipuleert dat een vreemdeling die zich schuldig maakt aan een ernstig misdrijf uitgesloten wordt van de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel u heeft veroordeeld voor feiten van mensensmokkel, kan niet worden betwijfeld dat dit misdrijf 'ernstig' is en dient te worden geconcludeerd dat de subsidiaire beschermingsstatus die u eerder werd toegekend, heden dient te worden ingetrokken.

Artikel 49/2, §5 van de Vreemdelingenwet stipuleert dat de Commissaris-generaal in dergelijk geval in zijn beslissing een advies dient te verstrekken over de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met artikel 3 van het EVRM.

In deze dient te worden opgemerkt dat, gezien de eerdere vaststelling dat uw asielrelaas bedrieglijk is, geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees als zou u bij een terugkeer naar Irak problemen riskeren met een terroristische organisatie.

Wat de algemene situatie in uw regio van herkomst betreft, dient het volgende te worden opgemerkt. U verklaarde uit Mosul, Centraal-Irak afkomstig te zijn, reden waarom u in 2010 de subsidiaire bescherming kreeg toegekend.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de stad Mosul in de provincie Ninewa in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in de provincie Ninewa merkkelijk verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Ninewa is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Er wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld en/of doelgericht geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Ninewa. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in de provincie Ninewa leven, verminderd (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkuk" dd. 31 juli 2012).

Ook het UNHCR meldt in haar rapport, "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Iraq" van 31 mei 2012, dat de situatie in Irak in 2010 en 2011

stagneerde en dat er in 2011 een daling viel waar te nemen van het aantal burgerslachtoffers dat veroorzaakt wordt door bomaanslagen. Daarentegen stelt het UNHCR een stijging vast van het aantal doelgerichte aanslagen.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Net als in de hoofdstad Bagdad deden de belangrijkste veiligheidsincidenten zich voor net na het vertrek van deze Amerikaanse troepen. Met uitzondering van de maand maart 2012, toen er in Ninewa één zware aanslag werd gepleegd, blijft de provincie Ninewa relatief goed gespaard van grootschalige aanslagen. Van april 2012 tot op heden was de situatie er niet uitzonderlijk en bleven grootschalige aanslagen uit. Er is wel sprake van kleinschalige aanslagen, maar deze zijn duidelijk doelgericht (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkuk" dd. 31 juli 2012).

In Ninewa is er sinds het vertrek van de Amerikanen aldus geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in de provincie Ninewa subsidiaire bescherming toe te kennen.

Het geweld in de provincie Ninewa is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in de provincie Ninewa aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit de provincie Ninewa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Ninewa aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Dat u bij een terugkeer naar Irak omwille van de algemene veiligheidssituatie het slachtoffer van een onmenselijke of vernederende behandeling dreigt te worden, is gezien de huidige situatie in Centraal-Irak niet aannemelijk.

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat het artikel 3 van het EVRM een terugkeer of verwijderingsmaatregel naar Irak niet in de weg staat.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet meen ik dat uw subsidiaire beschermingsstatus dient ingetrokken te worden."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), alsook de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 8 en 14 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Verder verwijst verzoeker naar een arrest van de Raad van State van 25 september 1986 (nr. 26933).

Verzoeker voert aan dat de door hem ondergane hechtenis in Frankrijk geen nieuw element betreft, daar deze feiten dateren van voor de beslissing van 21 april 2010 en de commissaris-generaal reeds rekening had gehouden met deze feiten bij de beoordeling van zijn asielaanvraag. De commissaris-generaal was toen van oordeel dat de vaststelling dat verzoeker in Frankrijk veroordeeld was, niet ernstig was en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus niet in de weg stond, aldus verzoeker.

Aangaande zijn veroordeling door de Rechtbank van Eerste Aanleg in Brussel voert verzoeker aan dat hij slechts een kleine garnaal was, dat hem uitstel verleend werd en dat hij zelfs geen voorlopige hechtenis heeft moeten ondergaan.

Verzoeker heeft thans een leven opgebouwd in België, trouwde hier, kreeg een kind en is tewerkgesteld bij het fietsenatelier te Mol.

Verzoeker voert middels verwijzing naar landeninformatie aan dat, waar de commissaris-generaal van oordeel is dat een verwijdering niet strijdig is met artikel 3 EVRM, het overduidelijk is dat er in Mosul een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapende conflict bestaat en zijn subsidiaire beschermingsstatus derhalve niet mag worden ingetrokken.

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 3 EVRM.

Verzoeker citeert landeninformatie en stelt dat hieruit blijkt dat de veiligheidssituatie in Mosul nog steeds alarmerend is, en dat hij bij terugkeer het risico loopt het slachtoffer te worden van gewelddaden. Verzoeker wijst er voorts op dat ook door de door hem verrichte activiteiten voor de Amerikaanse troepen des te meer een doelwit uitmaakt en hij allerminst op de bescherming van de Iraakse autoriteiten beroep kan doen.

2.2.1. Verzoeker verzuimt uiteen te zetten op welke wijze hij artikel 8 en 14 van het EVRM geschonden acht. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden. De schending van de artikelen 8 en 14 van het EVRM worden niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, heeft de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

2.2.3. Verzoeker gaat er aan voorbij dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing in de eerste plaats besluit tot de intrekking van de aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus omdat verzoeker door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel op 14 december 2011 veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van drie jaar wegens betrokkenheid bij mensensmokkel. De commissaris-generaal merkt slechts volledigheidshalve op (cf. *“bovendien”*) dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij ook in Frankrijk veroordeeld werd tot een celstraf van vier jaar. Verzoeker uit aldus kritiek op een overtollig motief in de bestreden beslissing.

Verzoeker werd bij vonnis van 14 december 2011 van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel veroordeeld werd wegens mensensmokkel gepleegd met de in artikel 77quater Vreemdelingenwet verzwarende omstandigheden, alsook betrokkenheid bij een criminele organisatie die gebruik maakt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie of commerciële of andere structuren aanwendt om het plegen van misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken. Verzoeker werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar, kreeg een geldboete van duizend euro en werd ontzet uit de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten gedurende een periode van vijf jaar. Inzake de hoofdgevangenisstraf werd de tenuitvoerlegging uitgesteld voor een termijn van vijf jaar voor drie vierde van de hoofdgevangenisstraf; voor de geldboete en vervangende gevangenisstraf werd de tenuitvoerlegging uitgesteld voor een termijn van drie jaar doch voor vier vijfde van de geldboete. Het vermogensvoordeel ten belope van 5.906 euro werd verbeurd verklaard.

Dit vonnis heeft, gelet op het feit dat er geen beroep werd aangetekend, kracht van gewijsde.

Uit de lezing van het vonnis blijkt dat verzoeker, in tegenstelling tot wat hij nu beweert, wel degelijk een “sturende rol” had (zie p. 27 van het vonnis) en dat de Rechtbank van Eerste Aanleg de feiten beoordeelde als “ernstig” (zie p. 28 van het vonnis).

Het misdrijf dat hij heeft begaan en waarvoor hij werd veroordeeld dient dan ook te worden beschouwd als een "ernstig misdrijf". Artikel 55/4, eerste lid, c van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Verzoekers handelingen, te dezen medewerking aan mensensmokkel, zijn geenszins te verzoenen met de humanitaire inslag van het subsidiaire beschermingsstatuut en de daaruit voortvloeiende internationale bescherming.

Waar verzoeker verwijst naar algemene landeninformatie benadrukt verweerder terecht dat artikel 55/4, eerste lid, c van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Het voormelde misdrijf dat hij heeft begaan en waarvoor hij werd veroordeeld betreft een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, c.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.4. De thans bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus, een bevoegdheid die aan de verwerende partij wordt verleend op grond van artikel 57/6, 6° van de Vreemdelingenwet. Ingevolge artikel 49/2, § 5 van diezelfde wet verstrekt de verwerende partij in zijn beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 57/6, 6° een advies over de vraag of een verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst van de betrokkene in overeenstemming is met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Uit de Memorie van Toelichting kan worden afgeleid dat op de commissaris-generaal een onmiddellijke verplichting rust tot het verstrekken van dergelijk advies telkens wanneer hij een beslissing neemt tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 6° van de vreemdelingenwet, zoals in casu het geval is. Bij de bespreking van artikel 29 van het wetsontwerp wordt immers opgemerkt dat *"Paragraaf 5 (van artikel 49/2 van de Vreemdelingenwet) bijgevolg (bepaalt) dat de minister of zijn gemachtigde verblijfsrechtelijke gevolgen kan koppelen aan een beslissing tot opheffing of intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Evenwel, wanneer de subsidiaire beschermingsstatus wordt ingetrokken omwille van de redenen in artikel 57/6, 6°, is er voorzien, om te beletten dat de minister in dit geval alsnog voorafgaandelijk een advies betreffende de verwijderbaarheid zou moeten vragen aan de Commissaris-generaal, dat deze laatste meteen in zijn intrekkingsbeslissing hieromtrent een advies verleend."* De beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 57/6, 6° impliceert aldus ook het onmiddellijk verlenen van het advies inzake de overeenstemming met artikel 3 EVRM; derhalve is deze beslissing van de commissaris-generaal te dezen één en ondeelbaar.

Verzoekers verwijzing naar de geciteerde landeninformatie is niet dienstig ter weerlegging van de motivering inzake de actuele veiligheidssituatie in Irak. Deze informatie is van algemene aard en weegt niet op tegen de informatie die in het administratief dossier voorhanden is waaruit blijkt dat de situatie aldaar niet beantwoordt aan het bepaalde van artikel 48/4, § 2, c. Evenmin toont verzoeker aan dat hij het voorwerp van een schending van artikel 3 EVRM zou uitmaken omwille van zijn asielrelaas aangezien dit relaas middels de definitieve beslissing van de CGVS van 21 april 2010 als ongeloofwaardig werd beoordeeld; bovendien heeft de bestreden beslissing betrekking op de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus en dient een onderzoek naar de vluchtelingenstatus zich dan ook niet aan.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS